

Жанозани кузатиб боришдаги одоб

17:22 / 11 октябрь 615

هُنَعُ هَلَلَا يَضَرَّ رِيْعُمُ لَانَع
هُيَلَعُ هَلَلَا يَلَصَّ يَبْنَلَانَع
رِيْسَيُّ بِكْرَلَا لَأَقَمَّ لَسَو
يَشَامَلَاو، زَانَجَلَا فُلَخ
نَعَو، أَمَامَاو، أَمَامَاو يَشَمَي
أَبِيْرَقِ أَرَسَيُّ نَعَو، أَوْنِيْمَي
نَنْسَلَا بَأَخْصَاو. أَوْنَم

هُوَ حَاصٌّ وَ مَكْأَخْلَاوُ

Муғйира розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Улов минган жанозанинг ортидан юради, пиёда эса ортидан, олдидан, ўнгидан, чапидан унга яқин бўлиб юради», дедилар».

«Сунан» эгалари ва Ҳоким ривоят қилганлар. Ҳоким саҳиҳ, деган.

Шарҳ: Улов минган одамнинг ўзига қулай бўлиши ва бошқаларга ноқулайлик туғдириши мумкинлиги эътиборидан унинг жанозанинг орқасидан юриши тўғри ҳисобланади.

يَضْرَعُ رَمْسًا نُبْرًا رَجُوعًا
يَبْنِي لَهَا يَتَأْتِي لِقَاءَهُ نَعْمًا هَلَلًا
مَلَسَ وَهِيَ لَعْنٌ هَلَلًا يَلَصُ
هَبِّكَ رَفِيًّا رَوْعًا مَسْرَفًا
نُبَاةً زَانَجًا نَمَفَرَصًا نِيحًا
هَلْوَحًا يَشْمَنُ نَحْنُ وَحَادًا
يُرَاحُ بِلَا إِلَهٍ سَمَّخًا هَاوَرًا

Жобир ибн Самура розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Ибн Даҳдохнинг жанозасидан қайтаётганларида у зотга яйдоқ от келтирилди. У зот уни миниб

олдилар. Биз атрофларида юриб кетдик».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Демак, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам жанозани кузатишда пиёда кетганлар. Бу ҳам юксак одобнинг намунасидир. Вафот этган мусулмоннинг ҳурматидан у зот боришда пиёда юриб борганлар. Қайтишда эса устида ҳеч нарса йўқ яйдоқ отга минишлари ҳам камтарликларидан.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди